

Лоренсенъ, (д'Армонъ) Фердинандъ Петеръ — графъ — Laugencin, (d'Armond) Ferdinand Peter — Graf — музикаленъ писателъ, род. 15 окт. 1819 въ Кремзи, умр. 5 февр. 1890 въ Виена, ученикъ на Томашекъ въ Прага, писалъ: „Къмъ историята на църковната музика“, „Хармонията на новото време“, „Хансликовото учение за музикално-прекрасното“ и др.

Лоренцони, Ренцо — Lorenzoni, Renzo — превъзходенъ италиански пианистъ, род. 10 окт. 1887 въ Падуа, възпитаникъ на Неаполската консерватория, сега е професоръ въ Миланската консерватория. Изкуството на Л. се слага върху неговия многостраненъ ударъ и на правдивото тълкувание на авторитъ и творбитъ имъ. Компониралъ за пиано и др. Заедно съ Ариго Серато и Артуро Бонучи образуватъ едно първокласно трио — „Trio italiano“.

Лоренцъ, Алфредъ Отокаръ — Lorenz, Alfred Ottokar — диригентъ, компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 11 юлий 1868 въ Виена, дето е училъ музика, театраленъ диригентъ въ Елберфелдъ, Кобургъ, Гота, Мюнхенъ, отъ 1923 лекторъ, и после професоръ по теория и история на музиката въ Мюнхенския университетъ. Композиции: „Трагическа увертюра“ и симфоничните поеми „Колумбъ“ и „Планинско пжтуване“ — за оркестъръ, единъ клавирквартетъ, операта „Пробуждането на Хелга“, „Инграбанъ“ — драматическа сцена, пѣсни. Писалъ: „Тайната на формата при Рихардъ Вагнеръ“ (1924), „Юношескитъ опери на Скарлати“ (1727), „Музикалния строежъ въ Вагнеровата „Тристанъ и Изолда“ (1926), „История на музиката въ ритъма на поколѣнията“, „Музикалното построение въ Вагнеровитъ „Майстори-пѣвци“ (1930) и др.

Лоренцъ, Карлъ Адолфъ — Lorenz, Carl Adolf — органистъ и значителенъ компонистъ, род. 13 авг. 1837 въ Кьослинь, умр. 3 мартъ 1921 въ Щетинъ; още като гимназистъ се проявява като пианистъ и съ писане на малки творби, а презъ студентскитъ си години учи при Денъ и Килъ въ Берлинъ, диригентъ въ

Берлинъ, Щралфундъ и Щетинъ — на хорови и музикални дружества. Творби: ораториитъ „Крезъ“, „Ото велики“, „Орлеанска дева“, „Голгота“, „Свѣтлина“; оперитъ „Харалдъ и Теано“ и „Комедия отъ грѣшки“; „Химнъ на изкуството“ за соли, хоръ и оркестъръ; камерна музика; композиции за органъ; пѣсни.

Лоренцъ, Францъ — Lorenz, Franz — музикаленъ писателъ, род. 1 апр. 1805 въ Щайнъ (Долиа Австрия), умр. 8 апр. 1883 въ Виена, лѣкаръ по професия, но голѣмъ поклонникъ и добъръ тълкувателъ на музиката, писалъ главно върху класичите: „Хайдновата, Моцартова и Бетховенова църковна музика“, „Моцартъ като клавириенъ компонистъ“ и др.

Лоритусъ (Лорисъ) — Loritus (Loris) de Glarus (гл. Глареанъ).

Лорцингъ, Густавъ Албертъ — Lortzing, Gustav Albert — значителенъ компонистъ въ областъта на комическата опера, род. 23 окт. 1801

Густавъ Лорцингъ

въ Берлинъ, умр. 21 ян. 1850 с. т.; по причина на скитнишкия животъ, който като актьоръ е водилъ баща му отъ единъ градъ въ другъ — не е можелъ да започне едно редовно занимание съ музика —